

Drama, film, televizija

Drame

- 1968 – Ribe na plitvini
- 1971 – Naj poje čuk
- 1972 – Tolmun in kamen
- 1973 – Ščuke pa ni
- 1974 – O, ne, ščuke pa ne
- 1976 – Ščuke pa ni, ščuke pa ne
- 1977 – Oskubite jastreba
- 1979 – Včeraj in danes
- 1980 – Za koga naj še molim
- 1983 – Na svidenje nad zvezdami
- 1983 – Moj ata, socialistični kulak
- 1984 – Sekretar za humor
- 1985 – Rdeče in sinje med drevjem
- 1986 – Justifikacija
- 1986 – Pesnikova žena prihaja
- 1991 – Kakor pečat na srce
- 1991 – Moj deda, socialistični mrtvak
- 1995 – Štajerc v Ljubljani
- 1996 – Politika, ljubezen moja
- 1996 – Gospa poslančeva
- 1996 – Maister in Marjeta ali memoari občinske tajnice
- 1998 – Pod svobodnim soncem
- 1998 – Čistilka Marija
- 1999 – En dan resnice
- 2000 – Krivica boli
- 2001 – Edelweis ali Denis in Ditka
- 2002 – Čaj za dve
- 2006 – Poroka čistilke Marije
- 2007 – Za nacionalni interes
- 2007 – Partnerski odnosi
- 2008 – Čistilna Marija in predsednik uprave
- 2016 – Izbrane komedije 4

Filmska scenarija

- 1976 – Vdovstvo Karoline Žašler
- 1985 – Moj ata, socialistični kulak

Televizijske igre in nadaljevanki

- 1974 – Mama umrla stop
- 1977 – O težavah s Kalmanovim truplom in neprimerni ljubezni med Frančkom in Gelo
- 1980 – Odločitev
- 1980 – Ščuke pa ni, ščuke pa ne
- 1982 – Boji, bitka, boji
- 1983 – Pasja pot
- 2001 – Silvestrska sprava
- 2006 – En dan resnice ali Slovenska vigred
- 2009 – Kandidatka in šofer

»Proces pisanja se pri meni začne kot slutnja, zamisel, nekakšna 'oploditev'. Pravim, da sem zanosil. Takšno zamisel nosim v sebi več let, dokler mi notranja nujna ne da več miru. /.../ Začne se garasko ustvarjalno delo, ko je treba sedeti in tipkati. Takrat potrebujem koncentracijo in predosem mir. Proces pisanja je kot rojevanje. Delam, tipim, mečem liste, sprosti korigiram. In tako napišem dramsko besedilo. Nato svoje delo izmučen, prazen in nezaupljiv skrijem v predal pred samim seboj.«

Na gostovanju komedije Moj ata, socialistični kulak v Avstraliji

Gledališče s svojo fascinacijo je še zmeraj moj »dom«. Po celem svetu (če malo pretiram) okoli osmih ugašajo luči v dvorani pred večjo ali manjšo množico ljudi, nastane tema, potem pa se odpre zavesa, se prižge druge – odrske luči in začne se nov, drug duhovni svet, ki ljudi bolj prizadene kot realni svet sam, saj se celo jočejo, se smejejo, kimajo z glavami ... ta svet traja uro, dve, tri, in je logičen in kot čutim, bolj resničen kot resničnost sama. In ga ne pozabimo ... In tako se počutim del tega fascinantnega sveta z vsemi ljudmi, ki so kjerkoli v gledališču v tem trenutku. (Intervju; Ampak)

Predvsem sem dobrovoljen človek. Vedno se zbudim dobre volje. Včasih sodelujem na kakih simpozijih o humorju, moram reči, da so to najbolj dolgočasni simpoziji, ampak tam sem prebral zanimivo misel nekega italijanskega pesnika in filozofa Uga Foscola, ki je napisal: »Smejimo se, smejemo se in še se bomo smejali, kajti prevelika resnost je lastnost svetohlinec.« In moja izkušnja je, da so ljudje, ki se niti smejati ne znajo in so vedno zadržani, malo nevarni. (Intervju; Vsesledje)

Oba scenarija (Vdovstvo Karoline Žašler ter Ščuke pa ni, ščuke pa ne), po katerih je Klopčič posnel moja filma, sta tudi komedijska in kritična in ljudje imajo to radi. V obeh gre predvsem za človeške odnose in čustva. Vsak bi rad bil malo ljubljen, malo pomemben, malo bolj srečen. To zmerom ostane, tudi ko se politični sistemi spremenijo. Skratka, moje osebe niso politične, poskušajo ostati žive kljub politiki in ideologiji. Svojih oseb ne zasmehujem, žalim, imam jih rad, tudi negativce. Zanima me, zakaj so taki. Kar naprej dajem na znanje, da avtor ni nič boljši, da bi jih lahko sodil. (Intervju; Ampak)

Z oblastjo sem imel včasih manjše težave. Mojo prvo igro, ki sem jo napisal kot študent, so res prepovedali. Kasnejših pa ne, čeprav v moji prvi Ščuki nastopa stari partizan Klander, ki se zapije. Sam sem se zdravil proti alkoholizmu in sta bila zraven mene dva stara partizana, ki sta se zapila in se mi ni zdelo nič kaj, da s tem žalim partizane. Kljub temu so vse organizacije Zveze borcev v Sloveniji napisale protest. (Intervju; Vsesledje)

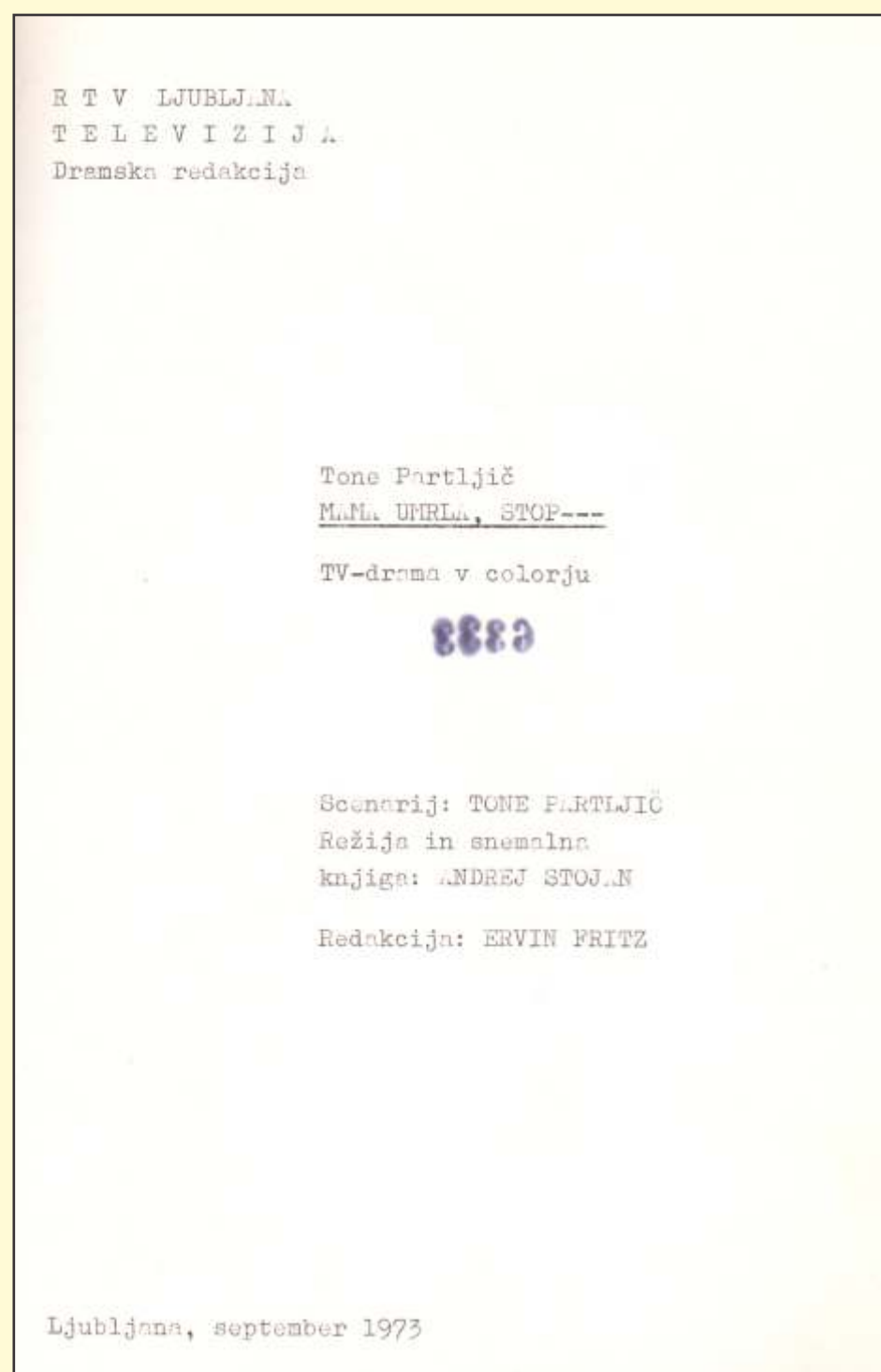
Naslovnica videokasete

Prizora iz filma Moj ata, socialistični kulak

Tone Partljič, Bojan Štih, Angelca Janko, Olga Jančar, Rudi Šeligo; po vaji

Scenarij za televizijsko igro Mama umrla stop

